

Κύπρος: Η απώλεια της ψυχής μας και του κόσμου τούτου

Η Κύπρος χάνεται. Ο Ελληνισμός κινδυνεύει να δεχθεί καίριο πλήγμα. Οι Αμερικανοί προωθούν τα σχέδιά τους, που περιέλαβαν την δικτατορία στην Ελλάδα, το πραξικόπημα κατά του Μακαρίου, την τουρκική εισβολή και κατοχή. Σκοπός αυτών των σχεδίων, είναι η επιβολή ομοσπονδίας στην Κύπρο, δηλαδή η θέση ολόκληρου του νησιού (εκτός των βρετανικών βάσεων, που θα διατηρηθούν), υπό τον έλεγχο της Τουρκίας, του προνομιούχου συμμάχου των Ηνωμένων Πολιτειών στην περιοχή μας.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος κλαίγοντας μας εξορκίζει να μην εγκαταλείψουμε την ελληνική Μεγαλόνησο. Ο Βάσσος Λυσσαρίδης αφήνει σαφώς να εννοηθεί ότι η επαπειλούμενη λύση θα συναντήσει ένοπλη λαϊκή αντίσταση. Νέος εθνικός διχασμός προβάλλει, που ασφαλώς οι αντίπαλοί μας θα εκμεταλλευθούν.

Η πολιτική ηγεσία στην Λευκωσία αποδεικνύεται ανεπαρκής και επικίνδυνη. Επικεφαλής είναι ο Γεώργιος Βασιλείου, ο πρώτος, εξ' όσων γνωρίζω, επαγγελματίας δημοσιοσχεσίτης που κατάφερε να αναρριχηθεί στην αρχηγία κράτους. Χωρίς κανένα τίτλο εθνικών ή, έστω, πολιτικών αγώνων και προς αγαλλίαση των Πρέσβευων Αγγλίας και Αμερικής, όπως είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω.

Στην Αθήνα κυβερνά η ακρισία. Από το μήνυμα του πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη προς τον ελληνικό λαό, την 20ή Ιανουαρίου 1991: «Μετά το τέλος της κρίσης [στον Κόλπο], θα θέσουμε, με καινούργια δύναμη και πειστικότητα, το

* ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ

Ο Ευθύμιος Στοφορόπουλος πρέσβης της Ελλάδας στην Κύπρο μέχρι το 1988, παραιτήθηκε από την θέση του εκφράζοντας έμπρακτα την αντίθεσή του στην πολιτική που εγκαινίασε η συνάντηση του Νταθός.

θέμα της Κύπρου, βασιζόμενοι στη νέα ισχύ και αναγνώριση που αποκτούν οι αρχές της διεθνούς νομιμότητας». Επρόκειτο, προφανώς, για τυφλή συμμόρφωση προς υποδείξεις της αμερικανικής administration.

Ετέθη, λοιπόν, μετά την κρίση, «Το θέμα της Κύπρου». Πάλι, όμως, για να αναζητηθεί ομοσπονδιακή λύση, καίτοι οι Τούρκοι ανοιχτά ομολογούν (δια στόματος, μάλιστα, του γνωστού δημοσιογράφου τους Αλί Μπιράντ) ότι τέτοια λύση ισοδυναμεί με καθολική επικυριαρχία τους.

Οποιασδήποτε μορφής ομοσπονδία στην Κύπρο θα υπονομεύσει την μακροπρόθεσμη προοπτική φυσικής και εθνικής επιβίωσης του Κυπριακού Ελληνισμού. Θα συνεπάγεται δε –κατ’ ανάγκη– θεσμοθετημένες παραβιάσεις θεμελιωδών ελευθεριών, μείζον γεωπολιτικό και γεωστρατηγικό κέρδος των Τούρκων εις βάρος μας, συνεχή κίνδυνο πολεμικής σύγκρουσης Ελλάδας-Τουρκίας.

Οποιασδήποτε μορφής ομοσπονδία στην Κύπρο θα αποτελέσει άκρως δυσλειτουργικό συνταγματικό τέρας, με βαθύτατα ανήθικο χαρακτήρα.

Οι πολιτικοί μας ηγέτες πιστεύουν ότι μπορεί να υπάρξει ανεκτή για εμάς ομοσπονδία στο νησί. Αλλά οι κύριοι Οζάλ, Μπους, Ντενκτάς, Κουεγιάρ, Γιλμάζ συνεχώς τους απογοητεύουν...

Επανειλημμένα – και πρόσφατα κατά την κρίση στον Κόλπο – προτάθηκε η επανατοποθέτηση του εθνικού μας θέματος στην αληθινή του βάση, ως διεθνούς εγκλήματος εισβολής και κατοχής, ως κατ’ εξοχήν περιπτώσεως παραβιάσεως κανόνων αναγκαστικού διεθνούς δικαίου. Επανειλημμένα τονίσθηκε η ανάγκη συστηματικών προσπαθειών μας για βελτίωση του συσχετισμού δυνάμεων Ελληνισμού-Τουρκίας. Οι εισηγήσεις αυτές αγνοήθηκαν από τις κυβερνήσεις Λευκωσίας και Αθηνών.

Η μοίρα της Κύπρου έχει ζωτική σημασία, ως προς την αντιμετώπιση του επεκτατισμού της Άγκυρας, ως προς το μέλλον του Ελληνισμού, αλλά και για την διατήρηση του αυτοσεβασμού μας.

«Τί γάρ ωφελείται άνθρωπος εάν τόν κόσμον όλον κερδήση, τήν δέ ψυχήν αὐτοῦ ζημιωθῆ;»

Στην Κύπρο κινδυνεύει ολόκληρος ο κόσμος ο ελληνικός. Ζημιώνεται και η ψυχή μας.